

Alexander Bonnaerens

Geboren op 25-02-1868 te Uitbergen

Overleden op 08-05-1953 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Een erekroon zijn de hoge jaren die op de wegen der gerechtigheid gevonden worden.

† Bid voor de ziel van
ALEXANDER BONNAERENS

weduwnaar van

MONICA VAN WESEMAEL

geboren te Uitbergen, den 25 Februari 1858, en aldaar schielijk in den Heer overleden, den 8 Mei 1953.

Gezalfd met het H. Oliesel.

Hij was lid van de confrerie van 't H. Hert.

Nog bloedt ons hart, nog blinken rouwtranen in ons ogen door 't afsterven van een dierbare moeder, en wijder nog wordt heden de hartwonde opengerukt door den nieuwen slag die ons treft: de onverbidde-lijke dood ontnemt ons onzen goeden vader.

Doch gelaten, knielen wij op het graf zeggende: Heer, Gij hebt ons alles gegeven; Gij hebt ons weer-gevraagd wat wij het liefst hadden op aarde: moeder eerst, vader nu; dat uw Heilige Wil geschiede.

Alexander, uw bijna schielijke dood veroorzaakte bij uw familie en medeparochianen een diepschok-kende en pijnlijke verrassing. Uw plots weggerukt worden doet ons Jezus' waarschuwend woord nog beter begrijpen: «Gedoopte, wees immer bereid voor uw Rechter te verschijnen».

Niet de plotselinge dood is te vrezen, maar die welke te gelijk schielijk en onvoorzien is. Zij sterven geen onvoorziene dood die de gedachte van den dood altijd voor ogen hebben, en er hun leven naar schikken.

Zulk een brave man verdiende een goede vrouw. Ook samen onder Gods Voorzienigheid werkten, zwoegden en baden ze. Alle zegen was hun welkom, uit hen sproot een gezegende familie, en hoe kroost-rijker ze werd, hoe welvarender zij opkwam: in Gods zegen is alles gelegen; en men zag gelukkige ouders en gelukkige kinderen.

Nadat hun kinderen groot werden en zelf hun eigen weg kozen in het leven, leefden ze rustig samen met een van hun kinderen het stille landelijk leven waar ze door heel de familie geëerd en bemind werden.

Als voorbeeldige echtgenoten en waakzame ouders hebben ze de zware lasten van het leven blijmoedig gedragen. God zegende hen met een schone ouderdom.

Dierbare kinderen, omringd door uw genegenheid heb ik vele jaren met u doorgebracht, maar aan ons leven zijn palen gesteld. Nu ben ik waar wij allen eens moeten zijn «in den Hemel». Moeder heeft daar op mij gewacht om samen ons eeuwig jubilé te vieren.

Wees mijn levenswijze steeds indachtig, stel uw vertrouwen op God en Hij zal uw wegen leiden, totdat wij allen eenmaal weer, en dan voor eeuwig, samen gelukkig zullen zijn.

Dierbare familie en vrienden, weent geen nutteloze tranen op mijn graf, doch gedenk u mijner in uwe gebeden.

Alexander Bonnaerens

Zeer gevoelig aan Uw welgemeende
blijken van deelneming en oprecht
medeleven in de smart ons betoond
bedanken U innig:

De familiën BONNAERENS,
VAN WESEMAEL,

Drukh. Van den Abeele, Uitbergen.